

Etheria
Onrust in Aqua

Etheria
Onrust in Aqua

Patricia Schildt

Schrijver: Patricia Schildt
Coverontwerp: Patricia Schildt
ISBN:
© <naam schrijver>

Tijdens diepe dalen in je leven komen er lichtjes tevoorschijn
in de vorm van vrienden.

Een bijzondere vriendschap die blijft.

Mijn bijzondere vrienden zijn

Paul, Jay, Vincent, Ribbi en Beyke.

Dank jullie wel voor het licht in mijn donkere dalen,

jullie hebben voor altijd

een plekje in mijn hart.

Woorden met een * vind je terug in de verklarende woordenlijst achterin het boek.

Een nieuwe dag begint met een grote stap
Een nieuwe weg in haar leven
Zonder dat ze weet wat haar te wachten staat

Vol goede moed begint ze aan het avontuur
Staat open voor wat ze tegenkomt
Maar dat de weg zo moeilijk zal zijn kon ze toen nog niet
weten

Etheria is zo perfect
Maar is dat niet alleen maar schijn
Je zult altijd keuzes moeten maken
Het beste wat je kan doen is het volgen van je hart
Het volgen van je hart

Haar onzekerheid speelt haar parten
Verwarring is volop aanwezig
Waar kan ze op vertrouwen, welk pad zal ze inslaan

Haar vriend zal haar ondersteunen
Waar ze ook maar heen mag gaan
Hij zal er altijd voor haar wezen, hun liefde zal alles
doorstaan

Etheria is zo perfect
Maar is dat niet alleen maar schijn
Je zult altijd keuzes moeten maken
Het beste wat je kan doen is het volgen van je hart
Het volgen van je hart

Zachte, warme klanken dringen bij me naar binnen als de eerste zonnestrallen mijn huid beroeren. Mijn ogen blijven gesloten zodat de warmte op mijn huid kan vermengen met de klanken in mijn hoofd. Zo zou ik elke ochtend wakker willen worden. Mijn hand betast de grond waar ik op lig, het zachte gras en de droge aarde. Ik laat mijn vingers erdoor heen gaan en rol me op mijn zij. Langzaam open ik mijn ogen, knipper even om aan het licht te wennen. Ik kijk uit over een heuvelig landschap met veel groene, bloeiende bomen. Kleurige bloemen fleuren het zachtgroene gras op. Vlinders, bijen en andere insecten fladderen en vliegen druk heen en weer. In de verte staan herten te eten van het sappige gras. Een konijntje huppelt langs een boom waar een eekhoortje in vlucht. Ik rol op mijn rug en kijk naar een strakblauwe lucht waar vogels vrolijk kwetterend rondvliegen. Een immens vredig gevoel vult mij met geluk. Het leven is zo mooi als je met open ogen rond kan kijken.

Ik kom rustig overeind, veeg wat grassprietjes van mijn zachte huid af en pak mijn omslagjurkje. Op blote voeten loop ik naar het meer dat licht te glinsteren in de zon. Met mijn handen vorm ik een kommetje zodat ik van het heldere water kan drinken. Het is heerlijk koel en verfrissend. Terwijl ik op het randje van het meer ga zitten laat ik mijn voeten in het water glijden. De haartjes op mijn huid springen overeind. Oei, dat is koud maar ik zet door. Langzaam went mijn lichaam aan de koelte van het water en kan ik er helemaal in glijden. Genietend van het water zwem ik heen en weer. Even later duw ik mezelf op de kant en loop naar een appelboom waar heerlijke sappige appels aan hangen. Ik pluk er eentje af en zet mijn tanden erin. Het sap loopt langs mijn kin en ik veeg het af. In de zon droogt mijn huid snel op en ik trek mijn jurkje aan. De dag kan beginnen.

Op blote voeten loop ik naar de grot waar ik de laatste maanden met Mosa heb gewoond. Ik ben benieuwd of hij al wakker is. Vannacht ben ik de grot uitgegaan om te gaan mediteren, iets wat vaker voorkomt. Het zorgt ervoor dat mijn verbondenheid met Etheria nog intenser wordt.

Onderweg denk ik na over Etheria en haar bewoners. Het leven in Etheria is mooi omdat het simpel is. De bewoners respecteren elkaar en hun omgeving. Ze zijn tevreden met wat ze hebben. Natuurlijk streven ze naar meer maar dan op gebied van hun persoonlijke ontwikkeling en die ontwikkeling komt weer ten goede aan de gemeenschap. Het evenwicht blijft bewaard door het leven simpel te houden en door aandacht en respect te hebben voor elkaar. En dat gegeven blijft overeind staan, zelfs na alle problemen van de afgelopen tijd.

De zachte, warme klanken in mijn hoofd spelen door en vervullen mijn ziel en lichaam. Ik vind het heerlijk om melodieën in mijn hoofd te horen, het vult me en ik ben er dankbaar voor.

Ineens grijpen handen mijn middel vast en zachte lippen happen in mijn nek. Een kus in mijn nek terwijl stevige handen over mijn lichaam glijden. Een zucht ontsnapt van mijn lippen en ik draai me om. De zoetheid van een intense zoen vermengt zich met de geilheid van ineengestrengelde tongen. Mijn handen woelen door zijn haar als zijn handen onder mijn jurkje verdwijnen. Mosa tilt me op en al zoenend zoekt hij een plekje waar hij me op zacht mos neerlegt. Even onderbreken we de betovering van de kus en kijken elkaar aan. Ik smelt van die lieve ogen van hem en ik voel het verlangen in mijn lichaam. Met één handeling trekt hij het koordje van mijn jurkje los zodat het open valt. Mijn harde tepels priemen vooruit en vol begeerte pakt hij ze vast.

Handen die grijpen, handen die vasthouden en een lichaam wat verliest. Happend naar adem, hunkerend naar meer verlies ik mezelf in een golf van verlangen. Trillend van extase laat ik de passie gaan, er is geen houden meer aan. Zwevend van genot brengt hij me naar immense hoogtes om me daarna weer zachtjes te laten dalen.

Een traan vormt zich, een traan gevuld met liefde en geluk. Zijn vinger glijdt langs mijn gezicht en vangt teder de traan op. Woorden worden niet gesproken omdat ze overbodig zullen zijn. Onze lichamen spreken en wij gehoorzamen. Gevangen in zijn ogen leid ik hem diep in mij. Mijn vrouw-zijn wordt gevuld door zijn mannelijke begeerte. Onze muziek vloeit samen als we elkaars ritme aanvullen. Natte lippen betasten elkaar terwijl onze ogen elkaar gevangen houden. Ons ritme, onze muziek brengt ons naar hogere sferen. Harten vol, zo overvol maken het geheel intenser dan ooit. Happend, snakkend naar adem als de muziek zijn hoogtepunt bereikt. Kreten vanuit het diepste verlangen vervullen een moment de lucht. Sappen vermengen zich, een eenheid wordt gevormd.

Dan is er stilte. Mosa gaat naast me liggen en ik leg mijn hoofd op zijn schouder. Zijn hand streelt me en een warme traan valt op hem. Rust waait als een warme bries over ons heen. Nog steeds spreken onze lichamen voor ons. Een kus op mijn hoofd, zijn hand die door mijn haar woelt. Ik kijk naar hem op en kus zijn zachte lippen. Zijn lieve ogen stralen en zeggen meer dan hij ooit zal zeggen.

Wie had ooit kunnen denken dat dit in zo een korte tijd zou gebeuren. Ik niet, maar alle heftige gebeurtenissen in Etheria hebben ons dicht bij elkaar gebracht.